

meget betydeligt Tilskud. 25000 Kr. pr. Banemil bliver mange Penge, naar man lægger det hele sammen. (Verg: Det er meget lidt!) Nei, jeg beder, det bliver mange Penge. I det Hele vilde jeg ønske, at man haade med Hensyn til denne Bane og den, som den næste Sag paa Dagsordenen omhandler, kunde komme bort fra disse Tilskud, og komme ind paa at anlægge de Baner, som man ansaa det for nødvendigt og heldigt for Befolkningen og Trafiken i det Hele at anlægge, paa Statens Regning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) afbrød mig for et Dieblit siden med den Bemærkning, at 25,000 Kr. ikke var mange Penge. Sa det er meget Mindre for Staten end for de Private, der skulle udrede dem, og jeg vil ikke behøve at sige, at jeg vilde anse en saadan Anvendelse af Statens Penge for langt heldigere end f. Ex. at bygge Fæstninger for dem eller betale Gensdarmen med dem.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds): Jeg kan for saa vidt være enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, der, saavidt jeg forstod ham ret, ønskede, at denne første Behandling saa vidt mulig ikke maatte blive for lang, og at man snarest maatte faae dette og det næste Forslag i Udvalg. Jeg skal derfor ikke nu fordybe mig i en Underjøgelse af, hvorvidt Forslaget, som det foreligger, kan siges at være hensigtsmæssigt saavel for Staten som for de Private, som Lovforslaget vedkommer, men indskrænke mig til at henstille til det Udvalg, som efter den ærede Ordførers Udtalelse rimeligvis vil blive nedsat, ikke at glemme, at se grundig paa det Spørgsmaal, jeg tillod mig at drage frem i Fjor, da samme Sag var til Forhandling, nemlig Hensigtsmæssigheden af en saa betydelig Udgift som den, der vil medgaa til Slagelse Stations Flytning. Jeg staar i den Henseende ganske paa samme Standpunkt som i Fjor. Jeg har i Sommerens Løb haft Leilighed til at se Forholdene paa selve Stedet, men har ikke kunnet overbevise mig om, at det betydelige Beløb, som vil medgaa til at flytte Stationen de 1000 Alen nærmere Slagelse By, kan siges at være vel anvendt. En anden Sag, jeg ogsaa vilde ønske, det eventuelle Udvalg vilde overveie, er Spørgsmaalet, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at omforme Forslaget temmelig grundigt, saaledes at Forbindelsesbanen mellem Slagelse og Næstved, som Alle jo kunne være enige om bør gennemføres og burde have været det for længe siden, bliver en ren og stærk Statsbane, anlagt som Forbindelsesbane ad

den kortest mulige Linie, medens Egnens Interesser, for saa vidt de ikke behørig kunne varetages derved, varetages og fremmes ved en noget længere Sidebane til Skjelsør, bygget efter ganske andre Principer, nemlig ikke som Statsbane, men som Privatbane med et klækeligt Statstilskud. At jeg tror, denne Methode vil være hensigtsmæssig for alle Parter, ligger ikke saa meget dert, at Gjennemførelsen af Lovforslaget i sin Helhed paa denne Maade vil blive billigere, men deri, at jeg gjerne vil gjøre Mit til at befri Staten for at drive denne lille Stump Sidebane til Skjelsør. Det er nemlig efter min Mening ikke det Vigtigste, om Staten giver et større eller mindre Beløb til Anlæget af en Jernbane, det er en langt vigtigere og langt større Byrde, der paalægges Statskassen derved, at den i al Fremtid skal drive en Bane, som med den Drift, Staten benytter, ingensinde vil kunne betale sig. Jeg vil gjerne tillade mig, da jeg har Ordet, ved et eneste Exempel at oplyse, hvad det er, jeg tænker paa med Hensyn til den store Forskjel, der er her i Landet mellem Statsbanedrift og Privatbanedrift, og som jeg ganske vist ikke mener er en absolut nødvendig Følge af Forholdene, men som nu en Gang er det faktiskste Forhold. Jeg skal slet ikke komme ind paa noget Forsøg paa en Kritik af den ene eller den anden Slags Jernbanedrift; det vilde den ærede Formand rimeligvis ikke tillade mig, og det vilde heller ikke høre under den nærværende Sag, men jeg vil blot bede om Tilladelse til at fremsøre et eneste Exempel, og det er, at medens vore Statsbaner — d. v. s. selve Jernbanerne, altsaa eksklusive de større Søforbindelser — i 1885—86 i Gjennemsnit havde en Bruttoindtægt med et rundt Tal af 60,400 Kr. pr. Banemil, og et Nettooverskud ogsaa med rundt Tal af 12,500 Kr. pr. Banemil, havde af tre private Baner, som jeg har taget i Slæng, for det Første den sydnyttige Jernbane en Bruttoindtægt af 52,300 Kr., og et Nettooverskud af 23,600 Kr. pr. Banemil. Det vil altsaa ses, at denne private Bane, uagtet den havde en Bruttoindtægt af over 8000 Kr. mindre pr. Banemil, havde et Nettooverskud af næsten det Dobbelte af Gjennemsnittet af Statsbanerne. Naar man gaar til en anden privat Bane med en meget ringere Indtægt, viser Forholdet sig at være omtrent det Samme, og Forskjellen bliver derved endnu mere grel, naar man holder Bruttoindtægten af 60,400 Kr. paa Statsbanerne for Die. Jeg vil saaledes nævne den nordnyttige Bane, som havde en Bruttoindtægt af 21,600 Kr., altsaa godt og vel $\frac{1}{3}$ af Statsbanernes Bruttoindtægt, men et